

Skatteministeriet

17. maj 2023
J.nr. 2023 - 3567

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 74 - Forslag til Lov om vejafgift.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 2 af 17. april 2023.

Jeppe Bruus

/ Kathrine Waage

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 17/4-23 fra Finans og Leasing, jf. L 74 - bilag 3.

Svar

1. Finans og Leasing bemærker, at leasingselskaber ikke bør hæfte solidarisk for vejafgift. Dette begrundes bl.a. med, at vejafgiften relaterer sig til brugen af lastbilen og ikke ejerskabet. Det bemærkes også, at Finans og Leasings medlemmer tidligere har oplevet store problemer ift. myndighedernes opkrævning af periodiske afgifter, som ligeledes opkræves ved solidarisk hæftelse mellem ejer og bruger.

Hertil bemærkes:

Det foreslås i L 74, at der skal være solidarisk hæftelse for vejafgiften mellem ejeren og brugeren af et afgiftspligtigt køretøj. I praksis indebærer dette, at hvis bruger og ejer ikke er den samme, som det vil være tilfældet med et leasingkøretøj, vil afgiften først blive opkrævet hos brugeren. Hvis denne ikke betaler, vil afgiften blive opkrævet hos køretøjets ejer. Hvilken af parterne, der skal afholde udgiften endeligt, er et privatretligt anliggende, som beror på, hvad parterne har aftalt.

Det er vurderingen, at solidarisk hæftelse er den mest hensigtsmæssige hæftelsesform for vejafgiften. Det skal ses i sammenhæng med, at størstedelen af de omfattede køretøjer vil være tilknyttet vognmandsvirksomheder, og at chaufførerne vil være underlagt instruktionsbeføjelser fra en vognmand, som enten er ejer eller bruger af lastbilen. Det vil være vognmanden, der enten ejer eller er registreret som bruger, der skal sikre sig, at korrekt køretøjsudstyr er installeret i lastbilen, eller at vejafgiften betales manuelt af vognmanden eller af dennes ansatte.

2. Finans og Leasing spørger om, hvorvidt den nye vejafgift erstatter den allerede eksisterende periodiske afgift, eller om begge afgifter skal betales med den konsekvens, at det vil minde om en dobbeltafgift.

Hertil bemærkes:

Den foreslåede vejafgift vil afløse den gældende periodebaserede vejbenyttelsesafgift (Eurovignetten), som for danske køretøjer som udgangspunkt opkræves én gang årligt. Køretøjer, der vil være omfattet af den nye vejafgift, vil dog fortsat skulle betale vægtafgift efter de minimumssatser, det følger af Eurovignettedirektivet, som det også gælder i dag.

3. Finans og Leasing opfordrer til en genovervejelse af fravigelse af retten til partshøring, når der træffes afgørelse.

Hertil bemærkes:

Af lovforslagets § 6, stk. 2, 2. pkt., fremgår, at forvaltningslovens § 19 om partshøring ikke finder anvendelse ved de afgørelser om afgiftsopkrævning, som selskabet (Sund og Bælt Holding A/S) træffer efter den foreslåede § 6, stk. 1 og 2. Det betyder, at der ikke foretages partshøring i forbindelse med selve opkrævningen af afgiften.

Hvis der skulle gennemføres partshøring i forbindelse med enhver kørsel, som en afgiftspligtig lastbil foretager på det afgiftspålagte vejnet, og hvor det kan komme på tale at opkræve vejgift, ville det ikke kun være en administrativ tung byrde for Sund og Bælt Holding A/S, men også for de vognmænd, der foretager mange kørsler med deres lastbiler.

For klager, der af den afgiftspligtige indbringes for transportministeren, vil forvaltningslovens § 19 om partshøring derimod finde anvendelse, og den relevante ejer eller bruger vil i den forbindelse have mulighed for at kommentere på opkrævningen.

4. Finans og Leasing bemærker desuden, at klagefristen i lovforslaget er 4 uger og henviser til, at klagefrister normalvis er tre måneder, jf. skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 3, og spørger i den forbindelse ind til, hvorfor lovforslaget indeholder en kortere klagefrist.

Hertil bemærkes:

Skatteforvaltningsloven vil som udgangspunkt ikke finde anvendelse i forbindelse med opkrævning af vejafgiften, da det ikke er Skatteforvaltningen, men Transportministeriet eller en af transportministeren bemyndiget myndighed, jf. den foreslåede § 13, der opkræver afgiften. Klagefristen på 4 uger svarer til klagefristen i lov om offentlige veje og miljøbeskyttelsesloven, der hører under Transportministeriet.

En klagefrist på 4 uger vurderes desuden at være af passende længde i forhold til en beslutning om at gøre brug af indsigelsesretten, idet opkrævning af vejafgift i modsætning til andre mere skønmæssige afgørelser på skatteområdet beror på, om objektive betingelser er opfyldt.

Desuden vil vejafgiften blive opkrævet i tidsmæssig nær sammenhæng med kørslen, hvilket forventeligt vil gøre det umiddelbart konstaterbart, om de objektive betingelser for at blive opkrævet afgift er opfyldt.

5. Finans og Leasing bemærker endvidere, at en hjemmel svarende til brændstofforbrugsafgiftslovens § 5, stk. 2, 4 og 5, om hæftelse ved ændrede ejer- og brugerforhold helt synes at mangle.

Hertil bemærkes:

Det er ejer- og brugerforholdene på tidspunktet for kørslen på det afgiftsbelagte vejnet, der er afgørende for, hvem afgiftspligten påhviler. Det fremgår således af bemærkningerne til den foreslåede § 16, at ”hvis den person, der på gerningstidspunktet var registreret i Køretøjsregisteret som ejer eller bruger, kan påvise, at der inden gerningstidspunktet var forsøgt foretaget en ændring af ejer- eller brugerforhold, men at registreringen af systemmæssige årsager eller lignende ikke var gennemført i Køretøjsregisteret på gerningstidspunktet, anses den pågældende imidlertid ikke som ansvarlig.”

6. Finans og Leasing anfører, at den foreslåede § 7 om, at ejeren ikke hæfter, hvis der er registreret en bruger, ikke er videreført i den foreslåede § 8 og opfordrer til, at dette sker.

Hertil bemærkes:

Finans og Leasing har ret i, at pligtsubjektet i § 7 og § 8 skal fortolkes ens. Forskellen mellem de to bestemmelser beror udelukkende på betalingsformen. Pligtsubjektet vil derfor være ens. I henhold til § 8 vil det fortsat være den afgiftspligtige ejer, jf. § 3, der har pligt til at sørge for, at der købes en rutebillet. Hvis der er registreret en afgiftspligtig bruger, jf. § 3, af køretøjet, har brugeren dog pligten. For at undgå tvivlsspørgsmål vil jeg tage initiativ til at fremsætte et ændringforslag med henblik på præcisering heraf.

7. Finans og Leasing spørger, hvordan bemærkningerne til lovforslagets § 3, stk. 1, skal forstås. Finans og Leasing anfører, at er uklart, hvordan bemærkningen til den foreslåede § 3 om, at ”afgiftspligten desuden påhviler den, der har rådighed over køretøjet i egen interesse eller tager beslutning om brugen af køretøjet”, skal forstås.

Hertil bemærkes:

Den citerede passus fra bemærkningerne til § 3 indgår i beskrivelsen af gældende ret, dvs. vejbenyttelsesafgiftsloven. Den citerede passus angår derimod ikke den foreslåede § 3.

8. Afslutningsvis bemærker Finans og Leasing, at det er uklart, om der tilstrækkelig hjemmel til, at Sund og Bælt Holding A/S lovligt kan behandle de oplysninger, som selskabet kommer i besiddelse af og henviser til lovforslaget, hvoraf fremgår: ”I tillæg til lovforslaget om vejafgift, og for at understøtte Sund & Bælt Holding A/S' behandlingshjemmel, er det påtænkt at udvide § 17 a i lov om Sund og Bælt Holding A/S, således at det skrives ind i loven, at Sund og Bælt Holding A/S også kan varetage opgaver relateret til vejafgiftsordningen, herunder automatisk registrering af nummerplader og indsamling og behandling af persondataoplysninger, når det er nødvendigt af hensyn til udøvelsen af Sund & Bælt Holding A/S' opgaver. Udvidelsen er ikke en del af dette lovforslag”

Hertil bemærkes:

Det er korrekt, at Sund og Bælt Holding A/S ikke har hjemmel til at udføre alle opgaver, som selskabet vil blive pålagt i forbindelse med vejafgiftsordningen.

Det foreslås med lovforslagets § 6, stk. 4, at Sund og Bælt Holding A/S skal foretage den digitale kontrol med, at reglerne om afgiftspligt overholdes. For at Sund og Bælt Holding A/S kan foretage den digitale kontrol, må selskabet kende bl.a. cpr-nummeret for ejerne eller brugerne af de afgiftspålagte køretøjer. Sund og Bælt Holding A/S har i dag adgang til oplysninger i Køretøjsregisteret med henblik på at fastslå identiteten af et køretøjs ejer eller bruger, jf. § 17, stk. 2, nr. 8, i lov om registrering af køretøjer. Denne adgang er imidlertid ikke tilstrækkelig til udførelsen af selskabets opgaver i forhold til vejafgiftsordningen.

Derfor følger det også af ikrafttrædelsesbestemmelsen i lovforslagets § 18, stk. 2, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 6, stk. 4. Dette vil ske efter gennemførelse af en ændring af lov om Sund og Bælt, der skal sikre, at de rette hjemler er på plads, for at Sund og Bælt Holding A/S kan løfte kontrolopgaven. Transportministeren vil fremsætte lovforslag herom.